

Artistiek Wemmel:
thrillerauteur Belinda Aebi

'Schrijven is mijn tweede leven'

Spanning, een tikje erotiek en een maatschappelijk relevant thema, zoals autisme in haar laatste roman *Het geluid van stilte*, dat zijn de prikkelende ingrediënten waarmee Belinda Aebi haar thrillers brouwt. De dochter van de stichter van horlogemerkt Rodania is nog lang niet uitgeschreven. Zelfs een roman over haar geboortedorp Wemmel sluit ze niet uit.

Belinda Aebi debuteerde vorig jaar met de roman *Dubbelspel*, waarin de Gentse onderzoeksrechter Maud Gelderman de bizarre dood van een sommelier onderzoekt. In het voorjaar bracht de schrijfster de opvolger *Het geluid van stilte* uit, waarin hoofdpersonage Maud en haar team de duistere geheimen van de rijke eigenaars van een stoeterij ontsluit. Haar romans schrijft Belinda Aebi in Londerzeel, waar ze nu al twaalf jaar woont, maar leren lezen deed ze in Wemmel. 'Ik ben hier naar de lagere school, de jeugdbeweging en de muziekschool gegaan. Ik heb altijd heel graag in Wemmel gewoond en er een toffe kindertijd beleefd. Ik kom er nu

nog geregeld om mijn ouders te bezoeken. Soms pik ik ook een film of een voorstelling mee in GC de Zandloper.'

Zichzelf ontdekt

Voor ze auteur werd, werkte Belinda Aebi 26 jaar lang bij Rodania, het horloge- en juwelenbedrijf dat haar ouders hebben opgericht. 'De job die ik bij Rodania deed, was heel creatief en breed. Ik ontwierp mee de collecties, maar hield me ook bezig met marketing en aankopen. Ik ben altijd graag creatief bezig geweest, het commerciële aspect lag me veel minder.' Drie jaar geleden schreef Belinda in het boek

© Tine De Wilde

Swiss Made het bijzondere levensverhaal van haar vader neer. Ze kreeg de smaak te pakken en nam een radicale beslissing om zich voortaan voltijds te wijden aan het schrijverschap. En daar heeft de moeder van drie nog geen seconde spijt van gehad. 'Door te schrijven heb ik mezelf ontdekt. Het is mijn tweede leven. Ik word 53, maar ik ben nu pas mezelf aan het vinden. Ik kan het schrijven intussen heel moeilijk missen: ik kan geen dag zonder. Als kind schreef ik wel vaker verhaaltjes. Het heeft altijd in mij gezeten, maar door omstandigheden – mijn studie kinesithérapie, later mijn gezin en mijn drukke job – heb ik mijn schrijfkriebels moeten opbergen. Na verloop van tijd voelde ik dat alles

eruit moest. Ik kan veel van mezelf in mijn romans kwijt. Als schrijver leer je bovendien voortdurend bij: ik lees veel, doe uitgebreid onderzoek en ga met experts ter zake praten. Zo heb ik het in mijn laatste roman over paardentherapie: dan wil ik ook alles weten over dat onderwerp. Ik wil weten waarover ik schrijf.'

Voelsprietten

Aebi is een bezige bij. Eind februari 2012 komt haar derde thriller uit, een verhaal over illegale orgaantransplantaties, en momenteel is ze haar vierde roman, een thriller over vroegtijdige dementie, al aan het uittypen. 'Ik wil twee boeken per jaar schrijven, een in het voorjaar en eentje in het najaar. Ik voel dat ik dat tempo aankan. Het moet vooruitgaan voor mij: een volledig jaar aan één enkel boek werken is me te traag.'

Net als *Dubbelspel* en *Het geluid van stilte* zullen ook deze twee thrillers zich afspelen in Gent. 'Dat komt omdat ik de stad goed ken doordat ik daar gestudeerd heb en ook wel omdat mijn collega-thrillerauteurs al andere steden zoals Brugge en Mechelen hebben ingepalmd. Of ik ooit een boek over Wemmel schrijf? Ik sluit dat zeker niet uit, maar omdat ik een hele reeks rond hetzelfde Gentse onderzoeksteam wil maken, kan ik niet zomaar van locatie veranderen. Dat neemt niet weg dat ik graag ook andere plekken in mijn boeken verwerk. Schrijven is een eenzame bezigheid. Ik heb het nodig om mijn schrijverskamer af en toe te verlaten en ga daarom geregeld met mijn man op uitstap. Overal waar ik kom, steek ik mijn voelsprietten uit. Zo zag ik tijdens een verblijf in het NH Belfort in Gent, het hotel dat ik in *Het geluid van stilte* opvoer, in de badkamer een spiegel met een slogan erop die me zou inspireren voor de start van het verhaal. Dat soort frappante details schrijf ik dan neer in de documentatiemap die ik voor elke roman aanleg. Op basis van die map pen ik mijn verhaal neer.'

Het schrijven zelf gaat eigenlijk het vlotst, zo weet de auteur. 'Het harde werk vind ik het in elkaar puzzelen van het verhaal: de chronologie en de plot moeten kloppen en het moet tegelijk spannend blijven. Als ik zelf een boek lees, wil ik immers ook dat het spannend is.'

Altijd bijleren

Belinda Aebi schrijft bewust niet alleen voor zichzelf, maar ook voor de rest van de wereld. 'Ik ben altijd heel nieuwsgierig naar lezersreacties. Niets zo tof als mensen die mij achteraf komen zeggen dat ze iets geleerd hebben uit mijn boeken. Ook de minder positieve kanten hoor ik graag, omdat ik steeds wil bijleren. In tegenstelling tot heel wat van mijn collega's heb ik geen literaire opleiding gehad en daardoor voel ik nog meer de drang om mezelf te bewijzen. Een prijs winnen zou fantastisch zijn, een verfilming is een droom. Maar ik ben al blij dat ik uitgegeven word. Nu is het een kwestie van mezelf nog te verbeteren en vooral veel geduld te hebben.'

Cathérine De Kock

Het geluid van stilte wordt uitgegeven bij Manteau.